

EHL-İ DÜNYA

“Ey nefis! Ehl-i dünyâya, husûsan ehl-i sefâhete, husûsan ehl-i küfre bakıp sûrî zînet ve aldaticı gayr-i meşrû lezzetlerine aldanıp taklîd etme.”(1)

Ehl-i dünyâ, sadece dünya hayatını düşünen ve onun için çalışan kimselerdir. Bunlar, dünyanın servet ve makamıyla, şan ve şöhretiyle oyalanır, nefislerini böylece tatmin etmeye çalışırlar. Bu kesimin büyük çoğunluğu, hayatın gayesini **“dünya nimetlerinden olabildiğince faydalanma”** olarak vehmettiklerinden sefahate düşer, ömürlerini günah ve isyan bataklığında geçirirler.

Bunların sonunda küfre düşme tehlikesi çok büyüktür. Sefahate kendini kaptıran insan, ölüm ötesinde bütün günah ve isyanlarından sorguya çekileceğini düşünmek bile istemez. İkinci Lem’ada örnekleriyle izah edildiği gibi, bu kaçış onu, önce cehennem olmamasını temenniye, daha sonra kademeli olarak ahiretin inkârına götürür ve dinden çıkarır.

Kur’ân-ı Kerim, Müslümanın hem şahsî ve aile hayatına, hem de toplum hayatına esaslar getirmiş, Allah Resulü (asm.) bunları ümmetine bütün tafsilatıyla anlatmış ve hayatıyla fiilen sergilemiş, ders vermiştir. Bir Müslüman Allah’a nasıl inanacağından, namazını nasıl kılacağına, ticaret hayatında hangi esaslara uyacağına kadar her şeyi Peygamber Efendimiz (asm)’den öğrenmiştir.

Üstat Hazretleri buna çok güzel bir örnek veriyor ve Peygamber Efendimizi (asm.) bir sarayın tamamını aydınlatan merkezî bir lambaya teşbih ederek, bir Müslüman’ın her konuda ondan ışık aldığını, her şeyiyle ona bağlı olduğunu nazara veriyor. **Bundandır ki bir Müslüman**, Peygamber Efendimiz (asm.)’den alâkasını kesse, hem ruh âleminde, hem ahlâk dünyasında, hem de dünyevî işlerinde tam bir çöküntüye uğrar. Ve sonunda küfür karanlığına düşebilir.

Bir Hıristiyan için durum çok farklıdır. Onun gerek şahsî hayatı, gerek toplum hayatı İncil ile değil, beşerî kanunlarla ve toplum kültürüyle belirlenmiştir. Bu kültürün bazı esasları, temelde yine dine dayanmakla birlikte uygulamada durum çok farklıdır. Bir yasaktan sakınan kişi, bunu kanunlara uyma adına yapmaktadır. Onun içindir ki, bu şahsın Hz. İsa (as.)’ya bağlılığı tamamen kopsa da yaşama düzeninde büyük bir değişiklik olmaz.

İslâmiyet, bir müminin bütün hayatını kapsayan emirler ve yasaklar vaz’etmiştir. Bu emirlere uyması **“sevap”**, uymaması **“günah ve isyan”**

---

olmaktadır.

Beşerî kanunların hâkim olduğu Hristiyan toplumlarda böyle bir durum söz konusu değildir. Onlarda emirlere uymanın bir mükâfatı yoktur; yasaklara uymamanın ise cezası vardır. Yani toplumunun düzeni, İlâhî emir ve yasaklarla değil, beşerî kanunlarla temin edilmektedir.

Allah'a ve ahirete inanmayan insanlar, ölüm ve ötesini düşünmeyip günlerini gün etme konusunda hayvanları örnek almış gibidirler. Onların temel felsefeleri şöyle özetlenebilir:

“Nasıl olsa öleceğiz, ölümden sonra da bir başka hayat olmadığına göre, ölümü düşünüp rahatsız olmak yerine, düşünmeyip dünya zevklerinden mümkün olduğu kadar tatmalıyız.”

Peygamber Efendimiz (asm.) ise bir hadîs-i şeriflerinde **“Lezzetleri acılaştırın ölümü çok zikrediniz.”**(2) buyururlar. Ölümü hatırlamak, kişiyi ebedî hayat için daha fazla sermaye tedarik etmeye götürür. Yine ölümü düşünmek, ahirette; **“zerre miskal hayrın da şerrin de”** hesaba gireceğini hatırlatmakla kişiyi günahlardan, isyanlardan ve gayrimeşru zevklerden uzaklaştırır.

Ölümü düşünmek, insanı hayvandan ayıran çok önemli bir özelliktir. Cenâb-ı Hak hayvanlara ölümü bildirmemiştir. Zira onların makamları sabit olduğundan, böyle bir bilgi onları daha fazla amel işlemeye sevk etmeyecek, aksine hayatlarını karartacak, üzüntülerini artıracaktır. Buna ise Allah'ın rahmeti ve hikmeti müsaade etmemiştir.

Ölümü düşünmeyip sefahat yolunu takip eden insanlar, ayette haber verildiği gibi hayvanlardan daha aşağıdırlar. Zira hayvan günahsızdır, isyansızdır ve kendisine kaderin çizdiği hayat tarzını aynen sürdürmektedir. Akli olduğu hâlde ahiretini düşünmeyen, İlâhî haberleri ve tehditleri hiçe sayan insanlar elbette hayvandan daha aşağı bir derekeye düşerler. Bunun neticesi ise cehennemde ebediyen azap çekmektir.

Dipnotlar:

(1) bk. [Sözler, Yimi Dördüncü Söz.](#)

(2) bk. *Tirmizi, Zühd 2.*